

PHÁI ĐOÀN THƯỜNG TRỰC
CỘNG HOÀ XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TẠI LIÊN HỢP QUỐC

PERMANENT MISSION
OF THE SOCIALIST REPUBLIC OF VIET NAM
TO THE UNITED NATIONS

866 U.N. Plaza, 4th Floor, Suite 435
New York, N.Y. 10017
(212) 644-0594 . (212) 644-0831
(212) 644-2535 . (212) 644-1564
Fax (212) 644-5732

New York, 03 July 2014

Excellency,

Upon instructions from my Government, I have the honour to transmit herewith the position paper of the Socialist Republic of Viet Nam concerning the sovereignty of Viet Nam over the Hoang Sa Archipelago (see annex for the official Vietnamese version and English translation of this position paper).

I should be grateful if you would have the present letter and the annex thereto circulated as an official document of the sixty-eighth session of the General Assembly, under agenda item 76 (a) entitled "*Ocean and the law of the sea*".

Please, accept, Excellency, the assurances of my highest consideration.

Sincerely yours,

Le Hoai Trung

Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary
Permanent Representative of Viet Nam
to the United Nations

H.E. Mr. Ban Ki-moon
Secretary-General of the United Nations
United Nations Headquarters
New York

CHỦ QUYỀN CỦA VIỆT NAM ĐỐI VỚI QUẦN ĐẢO HOÀNG SA

Nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam bác bỏ toàn bộ, cả trên thực tế cũng như pháp lý, yêu sách chủ quyền của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa (mà Trung Quốc gọi là “Tây Sa”) nêu trong các văn bản kèm theo các thư ngày 22 tháng 5 năm 2014 và ngày 09 tháng 6 năm 2014 của Đại biện Phái đoàn đại diện thường trực nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa gửi Tổng thư ký Liên hợp quốc lần lượt trong các văn bản A/68/887 và A/68/907. Việt Nam khẳng định rằng các yêu sách của Trung Quốc không có cơ sở pháp lý và lịch sử.

Các tư liệu lịch sử không thống nhất với tuyên bố chủ quyền của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa

Trong các giao thiệp trong thời gian gần đây, Trung Quốc đã dẫn chiếu đến một số tư liệu như là bằng chứng lịch sử nhằm chứng minh cho cái gọi là “chủ quyền” của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam. Tuy nhiên, các “tư liệu” này của Trung Quốc không có nguồn gốc rõ ràng, không chính xác và được Trung Quốc diễn giải một cách tùy tiện. Các tài liệu mà Trung Quốc dẫn chiếu tới không chứng tỏ rằng Trung Quốc đã thiết lập chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa khi quần đảo còn là lãnh thổ vô chủ. Ngược lại, các ghi chép lịch sử cho thấy Trung Quốc hiểu rằng chủ quyền của họ chưa bao giờ bao gồm cả quần đảo Hoàng Sa.

Ví dụ như vào thập kỷ cuối cùng của thế kỷ 19 khi hai tàu Bellona và Umeji Maru bị đắm ở Hoàng Sa và bị ngư dân Trung Quốc cướp tài sản, nhà cầm quyền Trung Quốc tại Quảng Đông đã lập luận rằng quần đảo Hoàng Sa là lãnh thổ bị bỏ rơi, không thuộc về Trung Quốc. Về hành chính, các đảo này không thuộc bất kỳ châu nào của Hải Nam, Trung Quốc và không có cơ quan nào của Trung Quốc có trách nhiệm quản lý quần đảo này. Vì những lý do đó, phía Trung Quốc đã tuyên bố không chịu trách nhiệm về vụ ngư dân cướp tài sản.

Trong khi đó, Việt Nam đã cung cấp công khai các tài liệu lịch sử xác thực cho thấy Việt Nam đã thiết lập chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa từ khi quần đảo là lãnh thổ vô chủ. Ít nhất từ thế kỷ 17, các triều đại nhà Nguyễn của Việt Nam đã tổ chức các hoạt động khai thác sản vật trên các đảo thuộc quần đảo Hoàng Sa,

tổ chức đo đạc hải trình và bảo đảm an toàn cho các tàu thuyền của quốc gia khác qua lại tại khu vực quần đảo Hoàng Sa. Các hoạt động này đều đã được ghi nhận trong các văn bản chính thức do các triều đình Việt Nam ban hành là các châu bản hiện đang được lưu giữ tại Việt Nam.

Sau khi Pháp và Việt Nam ký hiệp định bảo hộ ngày 15 tháng 3 năm 1874 và ngày 6 tháng 6 năm 1884, Pháp đã thay mặt Việt Nam tiếp tục thực thi chủ quyền với quần đảo Hoàng Sa và tuyên bố phản đối các hành động xâm phạm của Trung Quốc. Pháp đã tiến hành nhiều hoạt động thực thi chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa như xây dựng và vận hành đèn biển và trạm khí tượng, thiết lập các đại lý hành chính thuộc tỉnh Thừa Thiên (An Nam), cấp giấy khai sinh cho công dân Việt Nam sinh ra tại quần đảo. Việc Đô đốc Quảng Đông (Trung Quốc) Lý Chuẩn năm 1909 tiến hành hành động thám hiểm và thăm dò Hoàng Sa là hành động vi phạm chủ quyền của Việt Nam đối với Hoàng Sa đã được Việt Nam thiết lập vững chắc và được chính quyền bảo hộ Pháp thay mặt Việt Nam tiếp tục thực thi hữu hiệu. Pháp đã thay mặt Việt Nam phản đối các hành động xâm phạm của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa và nêu rõ chủ quyền của Hoàng Sa đã được xác lập bởi Việt Nam. Trước yêu sách của Trung Quốc đối với Hoàng Sa, Pháp đã từng đề nghị Trung Quốc giải quyết vấn đề bằng Trọng tài quốc tế (Công hàm của Pháp gửi Trung Quốc ngày 18 tháng 2 năm 1937), nhưng Trung Quốc đã từ chối.

Năm 1946, chính quyền Trung Hoa Dân quốc của Tưởng Giới Thạch lợi dụng bối cảnh chiến tranh thế giới thứ II kết thúc đã xâm nhập trái phép đảo Phú Lâm thuộc quần đảo Hoàng Sa. Năm 1947, Pháp đã ra tuyên bố phản đối sự xâm nhập này, yêu cầu hai bên tiến hành đàm phán và giải quyết tại cơ quan tài phán quốc tế nhưng chính quyền Trung Hoa Dân quốc lại một lần nữa từ chối. Chính quyền Tưởng Giới Thạch sau đó đã rút khỏi đảo Phú Lâm.

Các Hội nghị quốc tế không giao quần đảo Hoàng Sa cho Trung Quốc

Trước và sau khi Chiến tranh thế giới thứ 2 kết thúc, vấn đề chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa cũng như Trường Sa đã nhiều lần được đưa ra các hội nghị quốc tế xem xét. Từ ngày 22-26 tháng 11 năm 1943, Hội nghị Cairo với sự tham gia của Tổng thống Hoa Kỳ Franklin D. Roosevelt, Thủ tướng Anh Winston Churchill và Tổng thống Trung Hoa Dân Quốc Tưởng Giới Thạch đã ra Tuyên bố

Cairo (Cairo Communiqué), đưa ra mục tiêu loại bỏ Nhật Bản ra khỏi tất cả các quần đảo ở Thái Bình Dương mà Nhật Bản đã chiếm đóng từ Chiến tranh thế giới lần thứ nhất năm 1914 và tất cả các lãnh thổ Nhật Bản đã chiếm của Trung Quốc như Mãn Châu, Đài Loan và Bành Hồ sẽ được trả lại cho Trung Hoa Dân quốc. Tướng Giới Thạch, đại diện cho Trung Quốc có mặt tại Hội nghị không hề đề cập đến 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Hội nghị Potsdam diễn ra từ ngày 17 tháng 7 đến ngày 2 tháng 8 năm 1945 với sự tham gia của Lãnh đạo ba nước Hoa Kỳ, Anh và Trung Quốc đã ra Tuyên Ngôn Potsdam tái khẳng định những nội dung của Tuyên bố Cairo. Đại diện của Trung Quốc, Tướng Giới Thạch có mặt tại Hội nghị cũng không hề nhắc đến 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa.

Hội nghị hòa bình San Francisco từ ngày 4 đến 8 tháng 9 năm 1951 có 51 nước tham dự; Việt Nam tham gia Hội nghị với tư cách là thành viên của Liên hiệp Pháp. Thủ tướng Quốc gia Việt Nam Trần Văn Hữu đã tham dự Hội nghị trên cương vị Trưởng phái đoàn Việt Nam. Hội nghị San Francisco đã giải quyết vấn đề quy thuộc một số vùng lãnh thổ ở Châu Á – Thái Bình Dương. Tại Hội nghị này, Trưởng Đoàn Liên Xô Andrei A. Gromyko đã thay mặt Trung Quốc đưa ra đề nghị gồm 13 khoản, trong đó có khoản liên quan đến việc Nhật Bản công nhận chủ quyền của nước Cộng hòa Nhân dân Trung Hoa đối với một số đảo ở Biển Đông, kể cả quần đảo Hoàng Sa. Với 46 phiếu chống, 3 phiếu ủng hộ và 2 phiếu trắng, Hội nghị đã bác bỏ đề nghị này của Phái đoàn Liên Xô.

Ngay sau đó, ngày 7 tháng 9 năm 1951, phát biểu tại Hội nghị, Trưởng phái đoàn Quốc gia Việt Nam Trần Văn Hữu đã tái khẳng định chủ quyền lâu đời của Việt Nam đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Cả 51 quốc gia đều không phản đối Tuyên bố xác nhận chủ quyền đó của phái đoàn Việt Nam.

Hội nghị Giơ-ne-vơ năm 1954 về việc khôi phục hòa bình ở Đông Dương khẳng định các bên tham gia tôn trọng độc lập và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam, bao gồm hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa đang do các lực lượng của Pháp và Quốc gia Việt Nam quản lý. Trung Quốc là một trong những nước tham gia Hội nghị quốc tế về Đông Dương tại Giơ-ne-vơ 1954 biết rất rõ điều này và Trung Quốc phải tôn trọng các văn kiện quốc tế của Hội nghị đó.

Điều 1 Hiệp định Paris năm 1973 nói rõ tất cả các nước tôn trọng độc lập và toàn vẹn lãnh thổ của Việt Nam. Lúc này hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa đang do Việt Nam Cộng hòa quản lý, và là một bộ phận lãnh thổ không thể tách rời của Việt Nam.

Tháng 1 năm 1974, Trung Quốc sử dụng vũ lực chiếm đóng toàn bộ quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam. Ngay lúc đó, Chính phủ Việt Nam Cộng hòa và Chính phủ cách mạng lâm thời Cộng hòa Miền Nam Việt Nam đều đã ra tuyên bố bày tỏ quan điểm và phản đối hành động của Trung Quốc. Chính phủ Việt Nam Cộng hòa đã yêu cầu Hội đồng Bảo an Liên hợp quốc họp khẩn cấp về hành vi sử dụng vũ lực của Trung Quốc. Theo luật pháp quốc tế về thụ đắc lãnh thổ, việc sử dụng vũ lực chiếm đóng một vùng lãnh thổ không thể tạo ra chủ quyền.

Trung Quốc đã vi phạm nguyên tắc cấm đe dọa và sử dụng vũ lực nên không thể thiết lập được chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa

Trung Quốc đã hai lần xâm chiếm trái phép Hoàng Sa. Năm 1956, lợi dụng lúc Pháp rút khỏi Việt Nam, Trung Quốc đã xâm chiếm nhóm đảo phía Đông của Hoàng Sa. Đây là lần đầu tiên Trung Quốc thực sự chiếm đóng một phần quần đảo Hoàng Sa. Chính quyền Việt Nam Cộng hòa đã phản đối mạnh mẽ sự chiếm đóng này. Năm 1959, một nhóm binh lính Trung Quốc giả dạng ngư dân âm mưu đổ bộ lên nhóm đảo phía Tây đã bị lực lượng của chính quyền Việt Nam Cộng hòa đập tan. Tám mươi hai (82) “ngư dân” Trung Quốc đã bị bắt. Cả hai hành động xâm chiếm này diễn ra sau khi vấn đề chủ quyền đối với hai quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa đã được khẳng định tại các hội nghị quốc tế như trên mà không gặp phải bất kỳ sự phản đối nào. Năm 1974, lợi dụng tình hình chiến tranh ở Việt Nam, Trung Quốc đã tấn công và chiếm quyền kiểm soát Hoàng Sa từ chính quyền Việt Nam Cộng hòa. Đây là lần đầu tiên Trung Quốc chiếm đóng bằng vũ lực toàn bộ quần đảo Hoàng Sa.

Từ góc độ luật pháp quốc tế, việc chiếm đóng bằng vũ lực lãnh thổ của một quốc gia có chủ quyền là hành vi bất hợp pháp và không thể là cơ sở cho đòi hỏi chủ quyền. Vì vậy, chủ quyền của Việt Nam đối với quần đảo Hoàng Sa vẫn được duy trì và không bị thay thế bởi sự chiếm đóng bằng vũ lực của Trung Quốc.

Bị vong lục ngày 12 tháng 5 năm 1988 của Trung Quốc - một văn bản chính thức của Bộ Ngoại giao Trung Quốc - cũng khẳng định rõ một nguyên tắc cơ bản

của luật pháp quốc tế là “*xâm lược không thể sinh ra chủ quyền*” đối với một vùng lãnh thổ. Không có quốc gia nào trên thế giới công nhận chủ quyền của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa.

Việt Nam chưa bao giờ công nhận chủ quyền của Trung Quốc

Trung Quốc đã cố tình xuyên tạc lịch sử và diễn giải sai lịch sử khi viện dẫn Công thư của cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng năm 1958 và một số tài liệu, ấn phẩm được xuất bản ở Việt Nam trước năm 1975 để củng cố yêu sách của Trung Quốc đối với quần đảo Hoàng Sa. Công thư của cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng hoàn toàn không nhắc gì đến chủ quyền đối với quần đảo Hoàng Sa hay Trường Sa. Tuyên bố đó liên quan đến các vùng biển, không giải quyết các vấn đề lãnh thổ. Trên thực tế, những kết luận mà Trung Quốc đưa ra hiện nay đang mâu thuẫn với chính các phát biểu của Trung Quốc, trong đó có phát biểu của chính nhà lãnh đạo Trung Quốc Đặng Tiểu Bình.

Tháng 9 năm 1975, 17 năm sau công thư nói trên của Cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng, nhà lãnh đạo Trung Quốc Đặng Tiểu Bình đã nói với nhà Lãnh đạo Việt Nam Lê Duẩn tại Bắc Kinh rằng “Trung Quốc có đầy đủ tài liệu chứng minh quần đảo Tây Sa (Hoàng Sa) và Nam Sa (Trường Sa) từ xưa đến nay thuộc lãnh thổ Trung Quốc. Nhưng với nguyên tắc thông qua Hiệp thương hữu nghị để giải quyết bất đồng, sau này hai nước sẽ bàn bạc giải quyết”. Bị vong lục của Bộ Ngoại giao Trung Quốc ngày 12 tháng 5 năm 1988 đã ghi nhận rõ ràng nội dung phát biểu này của Đặng Tiểu Bình, thể hiện nhận thức của Trung Quốc rằng vấn đề chủ quyền không được dàn xếp có lợi cho phía Trung Quốc qua các phát biểu hay thỏa thuận trước đây. Việt Nam yêu cầu Trung Quốc tôn trọng sự thật lịch sử đó và nghiêm túc đàm phán với Việt Nam về vấn đề quần đảo Hoàng Sa./.

THE SOVEREIGNTY OF VIET NAM OVER THE HOANG SA ARCHIPELAGO

The Socialist Republic of Viet Nam rejects as completely unfounded, in fact and in law, China's sovereignty claims over the Hoang Sa archipelago (which China calls "the Xisha islands", also known as the Paracel Islands) in the annexes to the letters dated 22 May 2014 and 09 June 2014 from the *Chargé d'affaires a.i.* of the Permanent Mission of the People's Republic of China to the United Nations addressed to the Secretary-General of the United Nations as contained in documents A/68/887 and A/68/907 respectively. Viet Nam affirms that the Chinese claims have no legal or historical foundation.

Historical documents are not in accord with China's claims of sovereignty over the Hoang Sa archipelago (Paracel Islands)

China has, in its recent communications, referred to some documents as historical evidence to assert the so-called "sovereignty" of China over the Hoang Sa archipelago of Viet Nam. However, these "documents" cannot be authenticated, lack accuracy and have been interpreted by China in an arbitrary fashion. The documents referred to by China do not by any means prove that China established sovereignty over the Hoang Sa archipelago when this territory was *terra nullius*. Historical records, by contrast, show that China understood that its sovereignty did not extend to the Hoang Sa archipelago.

For example, in the last decade of the 19th century when the ships Bellona and UmejiMaru sank in the Hoang Sa archipelago and were looted by Chinese fishermen, the Chinese authorities of Guangdong Province of China argued that the Hoang Sa archipelago was abandoned islands which did not belong to China. The archipelago neither was administratively attached to any district of Hainan of China nor fell under the responsibility of any Chinese authority. China, on these grounds, refused to take responsibility for the incident.

In contrast, Viet Nam has publicly provided authentic historical materials proving that Viet Nam established its sovereignty over the Hoang Sa archipelago when the islands were *terra nullius*. Since at least the 17th century, the Nguyen dynasties of Viet Nam organized activities to exploit resources on islands of the

Hoang Sa archipelago, undertook maritime measurements and recorded navigation routes to ensure the safety of navigation by foreign vessels through the waters of Hoang Sa archipelago. These activities were well recorded in official documents issued by the Vietnamese dynasties, which are still archived in Viet Nam.

After France and Viet Nam had signed the Protectorate Treaties of 15 March 1874 and 06 June 1884 respectively, France, on behalf of Viet Nam, continuously exercised Viet Nam's sovereignty over the Hoang Sa archipelago and protested against China's infringements. France conducted many activities to exercise sovereignty over the Hoang Sa archipelago, including building and operating lighthouses and meteorological stations, establishing administrative delegations responsible for the archipelago attached to Thua Thien province (Annam), and granting birth certificates to Vietnamese citizens born in the archipelago. In 1909, the exploratory mission conducted by Commander Li Zhun of Guangdong of China violated the sovereignty well established by Viet Nam over the Hoang Sa archipelago and effectively exercised by France on behalf of Viet Nam. France, on behalf of Viet Nam, protested against China's intrusions upon the Hoang Sa archipelago and reaffirmed that sovereignty over the Hoang Sa archipelago was well established by Viet Nam. In response to China's claims over the Hoang Sa archipelago, France requested China to resolve the issue by international arbitration (French Note Verbal dated 18 February 1937 addressed to China), but China refused.

In 1946, the Republic of China under Chiang Kai-shek, taking advantage of the situation at the end of the Second World War, illegally intruded upon Phu Lam (Woody) Island of the Hoang Sa archipelago. In 1947, France protested against this illegal intrusion and requested that the two parties negotiate and settle the issue through third party adjudication, which the Republic of China again refused. The Chiang Kai-shek regime later withdrew from Woody Island.

International conferences did not transfer the Hoang Sa archipelago to China

Before and after the end of the Second World War, the issue of sovereignty over the Hoang Sa archipelago was put on the agenda of a number of international conferences. The Cairo Conference held between 22 - 26 November 1943, with the attendance of U.S. President Franklin D. Roosevelt, British Prime Minister

Winston Churchill and Republic of China President Chiang Kai-shek, adopted the Cairo Communiqué aimed at eliminating Japanese administration over all Asia-Pacific islands seized by Japan since the First World War in 1914 and returning to China Chinese territories under Japanese occupation, including Manju, Taiwan and Penghu. Chiang Kai-shek who represented China at the Conference said nothing about the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes.

The Potsdam Conference from 17 July to 2 August 1945 with the attendance of the leaders of the U.S., Great Britain and China issued the Potsdam Declaration reaffirming the Cairo Communiqué. Chiang Kai-shek, the representative of China at the Conference, again made no mention whatsoever of the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes.

The San Francisco Peace Conference on 4 - 8 September 1951 was attended by representatives of 51 countries, including Viet Nam as a member of the French Union. The Prime Minister of the State of Viet Nam Tran Van Huu participated in the conference as Head of the Vietnamese Delegation. The Conference addressed the issue of devolution of a number of territories in the Asia Pacific region. At the Conference, the Head of Delegation of the Soviet Union, Mr. Andrei A. Gromyko, put forwards a proposal on behalf of China containing 13 items, among which was Japan's recognition of the sovereignty of the People's Republic of China over some islands in the East Sea (South China Sea), including the Hoang Sa archipelago. With 46 votes against, 3 votes in favour and 2 abstentions, the Conference rejected the proposal by the Delegation of the Soviet Union.

Immediately after that vote, on 7 September 1951, addressing the Conference, the Head of the Vietnamese Delegation Mr. Tran Van Huu reaffirmed Viet Nam's long standing sovereignty over the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes. None of the 51 participating countries protested against that confirmation by the Vietnamese Delegation of Viet Nam's sovereignty over these archipelagoes.

The Geneva Conference in 1954 on the restoration of peace in Indochina stated that the parties concerned would respect the independence and territorial integrity of Viet Nam, which included the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes then under the administration of French and Vietnamese forces. Having been a

participant at the Geneva Conference, China is well aware of this fact and must respect the international instruments adopted at the Conference.

Article 1 of the Paris Agreement in 1973 clearly stated that all countries must respect the independence and territorial integrity of Viet Nam. At that time, the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes were under the administration of the Republic of Viet Nam and constituted an integral part of Vietnamese territory.

In January 1974, China used military force to occupy the entire Hoang Sa archipelago. The Governments of the Republic of Viet Nam and the Provisional Revolutionary Government of South Viet Nam issued statements to express their position and protest against China's action. The Government of the Republic of Viet Nam requested the United Nations Security Council to hold an urgent meeting on China's use of force. Under the international law of territorial acquisition, the use of force to occupy a territory cannot create territorial title.

China violated the principle of refraining from the threat or use of force under international law and therefore could not establish sovereignty over the Hoang Sa archipelago

China illegally invaded the Hoang Sa archipelago twice. Taking advantage of the withdrawal of France from Viet Nam, in 1956 China invaded and occupied the eastern part of the Hoang Sa archipelago. This was the first ever standing occupation of China anywhere in the Hoang Sa archipelago which elicited strong protests from the Republic of Viet Nam. In 1959, an attempt to land on the western part of the archipelago made by Chinese soldiers disguised as fishermen was smashed by the forces of the Republic of Viet Nam. Eighty-two Chinese "fishermen" were captured. Both these invasions occurred after the sovereignty of Viet Nam over the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes had been reaffirmed, without any protest, at the above-mentioned international conferences. In 1974, taking advantage of the war in Viet Nam, China attacked and seized control over the Hoang Sa archipelago from the Government of the Republic of Viet Nam. This was the first time ever that China obtained full occupation of the Hoang Sa archipelago by force.

Under international law, the use of force to occupy the territory of another sovereign state is null and void and can never be the basis for a claim of

sovereignty. Viet Nam's sovereignty over the Hoang Sa archipelago therefore continues and is not displaced by China's occupation by force.

The Memorandum of China on 12 May 1988, an official document of the Chinese Ministry of Foreign Affairs, also clearly asserted the principle of international law that "aggression cannot award sovereignty" over a territory. No country in the world recognizes China as sovereign over the Hoang Sa archipelago.

Viet Nam has never recognized China's sovereignty over the Hoang Sa archipelago

China has deliberately distorted and misinterpreted history when it refers to the letter signed by late Prime Minister Pham Van Dong in 1958 and other materials and publications published in Viet Nam before 1975 in attempts to support its claims over the Hoang Sa archipelago. The letter made no mention at all of sovereignty over the Hoang Sa and Truong Sa archipelagoes. The letter concerned maritime entitlements, not territorial issues. In fact, the conclusions that China would draw today from the letter are contradicted by China's own statements, including statement by Chinese Leader Deng Xiao Ping himself.

In September 1975, 17 years after the release of the letter by the late Prime Minister Pham Van Dong, Chinese Leader Deng Xiao Ping told Vietnamese Leader Le Duan in Beijing that "China has sufficient materials to prove that the Xisha islands (Hoang Sa) and Nansha islands (Truong Sa) have been part of China's territory since long ago. However, in line with the principle of friendly consultation to resolve differences, the two countries will discuss with each other to address this issue later". Deng Xiao Ping's statement was well noted in China's Ministry of Foreign Affairs Memorandum dated 12 May 1988 and reflects China's understanding that sovereignty was not settled in favour of China by any previous statement or agreement. Viet Nam requests that China respect this historical fact and seriously engage in negotiations with Viet Nam in respect of the Hoang Sa archipelago.